

SES PAÏSSES

un total abandonó

Aquest conjunt talaiòtic, conegut internacionalment, crida una vegada més la nostra preocupació col·lectiva.

Altres vegades hem insistit en això mateix. Tènen amo "Ses Païsses"? Són vertaderament nostres? Són estimades com cal?

Darrerament veim caure les pedres, créixer les herbes, pots i caps de tabac espargides per tot arreu, restes de fogatèries i altres escombreries indignes d'aquest lloc tan visitat, sovintment, per nombrosos turistes, col·legis i gent particular.

No seria ben hora de posar-hi remei convenient? No es podria vallar? Possar-hi la suficient vigilància?

Pregam, per tant, a qui pertorqui, prengui mesures adients i faci passes per arreglar, una vegada per totes, i donar una solució definitiva al poblat arqueològic, tal volta, el més interessant d'Europa.

Fotos: J. Bernat.
Textos: Redacció

SUMARI: Artà i els artanencs.- "In Memoriam.....".

Hospitals d'Artà.

Ball de matances.

Noticiari, Xerrim-Xerram, Sports, Racó del poeta, etc.

REVISTA QUINZENAL
Nº 91 IV Epoca 24 setembre 1984

DIRECTOR :
Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :
Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Climent Obrador
Mª Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerria
(Administrador)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :
GRÀFIQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal. P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

El passat cap de setmana dies 17 i 18, es fer una excursió al Castell d'Alaró, organitzada per la Catequesi de la nostra Parròquia.

El disabte a les 2,30 del capvespre partiren els joves de catequesi de 2ª Etapa, i el dematí del diumenge ho feren els majors.

La diada del diumenge fou de verdadera fraternitat. A l'arribada dels adults, els joves les daren la benvinguda amb una bombetjada (bombetes de farina) a la que respongueren els majors amb lo mateix, seguint amb encalçades, crits i acabant amb unes proves, les quals quedaren empatades, fins i tot la que feren el Rei moro i el Rei cristià, (vestits tots dos a l'usança).

Davant l'empat de forces, es decidí fer les paus, reunint-se moros i cristians en grups, on es firmà l'amnistia, fruit de la qual es donaren la Pau els dos Reis, amb una abraçada en el transcurs d'una viscuda Eucaristia que celebraren junts, on es cantà perdó i es feren pregàries de pau i amistat.

lat de guerra i pau, vol demostrar que és necessari deixar les actituds d'oasis tant a nivell familiar com també d'amistats, etc., afluixant un poc de cada part. Els pares deixant un poc lo tradicional, lo "seu", i els joves volguent escoltar els consells dels majors. D'aquesta manera podrem fer un món un poc millor, que molt ho necessita.

Equip Parroquial

SER FELIÇ... COM? (XXXVII)

Compartir

Ja ho sé que hi ha paraules massa gastades i que han anat a poc a poc perdent el seu significat genuí. Cal profundir en el coneixement encertat de cada mot i esser conseqüent amb el seu significat per a evitar la incongruència de la mentida.

Avui dematí poc abans de començar les tasques del dia, tot sol davant un bon berenar, suculent i saborós, he sentit un fort roec interior i no he pogut evitar de pensar en tantes de criatures que no tenen pa, ni carinyo, ni delit de viure... I he sentit la necessitat de partir, repartir i compartir tot allò que hi havia en aquell moment damunt la meua taula i dintre del meu cor.

No, compartir no pot esser tan sols una moda passatgera, o un luxe escàs, o una bona obra que ens fa sentir satisfets. És, més bé, una forta exigència de la nostra condició humana i que pot

arribar a donar sentit a la nostra capacitat de convivència. La superficialitat de les parences afegeix sovint la vitalitat substantiva de moltes de coses.

Compartir no té tan sols un caire d'una materialitat econòmica. Donar una roba gastada, repartir els objectes que ens sobren, oferir uns diners, deixar una cosa que en aquest moment no necessitam no arriben a donar el veritable sentit a la paraula compartir. Suposa, més bé, saber donar el nostre temps, oferir les nostres oportunitats, renunciar al poder que tan delitosaament cerquem, deixar el prestigi que tant valoram sempre en benefici dels altres.

Començam a sentir l'encant del compartir quan entenem que els altres sers racionals son persones humanes, apropades al nostre cor, germanes nostres, part de la nostra existència. Els estimam

per allò que són i no per allò que fan o pel profit que ens donen.

Compartir no és jamai un acte aïllat, ni una forma sofisticada de generositat, ni un sentiment agradable. Es, sens dubte, l'estil existencial d'aquells que han entès que l'home no pot esser feliç sense la pràctica agosorada i valenta de la solidaritat, de la fraternitat o de l'estimació. Els fruits de l'encertat compartir no la poden roegar les rates de l'ambició ni els poden prendre els lladres de la felicitat humana.

Tan sols el vertader compartir ens dona la dimensió solidària d'un món que necessita onades d'estimació i ternura per a no morir de fredor i de pena. Les coses que no es comparteixen amb generositat i alegria es podrien en l'interior de les persones egoistes.

RUMORES

Se rumorea que nuestro Ayuntamiento acaricia el proyecto de urbanizar unos terrenos para dedicarlos en parte a zona verde, y que de llevarse a cabo sería la zona nos atrevemos a decir que la más bonita de Artà. A este efecto dicen que mantienen contactos con los propietarios de dichos terrenos para llegar a un razonable acuerdo.

Este proyecto, dicen que sería el siguiente: Abrir el paso (calle) donde está ubicado el Teatro Principal (o lo que de él queda) hasta la calle Jaime III, y cruzar otra calle desde R. Blanes hasta Mgta. Esplugas. Entremedio se haría una plaza y en ella tal vez con el tiempo se ubicaría una sala para cine.

No dudamos que de llevarse a cabo este proyecto, si es que sea verdad, sería de un gran beneficio para el pueblo, y de paso para los propietarios de los terrenos. Vaya nuestro voto para que el sueño se convierta pronto en realidad.

BUNYOLADA

El passat dissabte dia 10, a la plaça del Conqueridor o Plaça Nova es va donar lloc a una Trobada folklòrica, organitzada per l'Agrupació local "Artà balla i canta". A més d'aquest grup també participaren, Rondalla d'es Pla de Petra, s'Estol d'Algebelí de Muro, Aires Gabellins de Capdepera i Card en Festa de Sant Llorenç.

A mitjana festa es regalaren bunyols, entre el nombrós públic que hi va assistir. Poc

PROPERA EXPOSICIO

Amb motiu de les festes de Nadal tindrà lloc, una exposició d'olis, a la Caixa de Pensions, a càrrec d'En Joan Mesquida.

Al mateix temps En Joan farà la presentació d'un llibre de poesies que recentment ha editat.

No sabem encara la data exacta de l'inauguració, però si sabem que estarà exposada per les festes de Nadal.

OBRES

S'ha començat les obres de Na Caragol per fer el col·legi d'E.G.B.

El projecte es fer de moment vuit unitats, lo que farà que a Artà oficialment tendrem escoles públiques d'E.G.B. Ja era hora.

EXTRACCION DE SANGRE

Los días 13 y 14 de diciembre se desplazará a Artà la unidad móvil de la Seguridad Social, para como de costumbre extraer la tan preciada sangre de las personas voluntarias de nuestro pueblo.

Como ya es habitual, el lugar de extracción será en "La Central".

a poc després d'haver-se repartits els bunyols el nombre de gent va anar minvant.

Al llarg del vespre varen caure unes quantes gotes, però que no serviren per aturar la moguda. Finalment dir que el ball va esser obert a les nou menys vint pel grup "Artà balla i canta". Senyalar com a punt positiu que aquesta Trobada va servir per moure la gent, i com a punt negatiu, els tassons de plàstic que l'endemà adornaven la plaça.

I QUE JA DEU ESTAR llesta sa Mare de Déu d'En Sarasate?

Perque fa molta estona que li dona cebes. Sabem que s'altre dia l'aixecaren drete, i que per cert és molt gran, i feixuga. Diuen que s'atraca als tres mil kilos. Segur que es vent devers Na Burguesa no la se'n durà.

Això sí, és ben hora que s'acabi perque la contemplin es palmesanos.

Es veu però que es fer coses celestials du molta de coa, i que no tot és or lo que lluu.

REJIRAM LO QUE DIGUEREM AL darrer número sobre es futbol de III Divisió artanenca. Ara ja no som es "farolillo rojo". Ja hem pujat dos escalons. Ja treim punts de fora. Així que ànim, que el món no és fet tot amb un dia, i es nostres futbolistes ho han pres en serió, i ja no passarem pus pena es sufrits espectadors.

ARA ES TEMPS DE MATANCES. Es qui en tengui que fer vagin alerta an es fetge. (Ens referim al d'es porc) a no espenyar-lo perque l'hem de mostrar an es manescal.

També anau alerta a sa sobrasada perque sovint mos torna blanca. Posau-hi molt de pebre bord i també prebe "bo" La fa coventa i per lo tant dura més (se'n menja manco).

Groc, Verd i lo que sigui.

PLUVIOMETRO (Area urbana)

OCTUBRE

Día 2	2,8 l/m2
Día 6	37,4 l/m2
Día 10	20,6 l/m2
Día 11	1,0 l/m2
Día 27	1,2 l/m2

TOTAL 63,0 litros m2.

per A. GILI

Els hospitals d'Artà (VIII)

Consolidada la fundació de les Germanes de La Caritat, alguns anys després es pogué pensar seriosament en l'erecció d'un Hospital regentat per les mateixes religioses.

Emperò l'Hospital d'Artà fou possible, gràcies a la munificència de D. Antoni Blanes i Juan. Per tant s'imposa, aquí, esbrinar, un poquet la biografia d'aquest personatge il·lustre que tant va fer pel poble d'Artà i al qual l'Ajuntament li dedicà un dels carrers més cèntrics de la vila.

Quan va venir al món Antoni Blanes feia molt poques setmanes havia acabat la terrible epidèmia de la pesta de l'any 1820.

Sembla que, a l'edat de 17 anys, emigrà a Puerto Rico, cercant fortuna.

Mirau el fet providencial que el dugué a Amèrica.

Després de la guerra de la Independència trobam ja a Puerto Rico el frare franciscà exclaustrat artanenc Antoni Sanxo i Blanes, nascut l'any 1801, escollit pel Pare General dels Franciscans Observants, per esser enviat al Bisbe de Puerto Rico.

El P. Antoni Sanxo partí cap a Amèrica i, arribat allà, s'establí tot d'una a Mayagüez. La seva excel·lent labor apostòlica, la gran prudència i la gran formació intel·lectual feren que el Bisbe li confiàs ben prest el rectorat del Seminari.

El P. Antoni Sanxo envià a demanar al seu cosí Rafael Blanes i Ginard alguns dels seus fills i allà hi comparegueren Monserrat i Antoni Blanes i Juan.

Foto: P. Sanxo.

Ca D. Toni Patró, després Caixa Rural, ara Centre Social.

Antoni Blanes arribaria a Puerto Rico l'any 1838. Sembla que era l'any 1845 quan va contreure matrimoni amb Rosa Fernández Suárez, nadiua de Mayagüez, fundant l'anomenada Casa Blanes de Mayagüez de Puerto Rico.

No hi ha que dir que D. Antoni Blanes adquirí una gran hisenda que li permeté gastà nombroses sumes de diners en benefici dels demés.

Així l'any 1865, pel mes de gener, s'inaugurava a Mayagüez l'Hospital "de San Antonio" fundat per ell i altres veïns.

Antoni Blanes,
fundador de
l'Hospital d'Artà.

Foto: S. Conesa.

No és gens estrany que per aquest motiu i altres (seria adicte a la monarquia espanyola i oposat a la separació de les colònies americanes) fos nomenat pel Rei Cavaller de la Reial i distingida Ordre de Carles III, amb reial decret de març del mateix any 1865.

Fra Antoni Sanxo i Antoni Blanes retornaren a Mallorca l'any 1865.

Mirau que deia d'ell el "Diario de Palma" dia 31 d'agost d'aquest any: "En Mayagüez (Puerto Rico) el caritativo hijo de Artá D. Antonio Blanes antes de regresar definitivamente a Mallorca junto a su anciana madre, quiso dejar un perenne recuerdo de gratitud i simpatía a la villa donde había residido cerca de 28 años y en la que consiguió labrarse su fortuna. Y lo fue un edificio de mampostería con sus muebles y enseres más indispensables, denominado "San Antonio", destinado a Hospital para pobres regido con el reglamento que él mismo propuso, y cuyo total importe sumaba 17.203 escudos. Tan generoso donante había sido ya antes agraciado por la Cruz de Carlos III en premio a otros desprendimientos en favor de la clase menesterosa".

D. Antoni Blanes fou armat Cavaller de la Reial i distingida Ordre de Carles III, dia 26 de setembre del següent any 1866, davant l'altar major del temple parroquial d'Artà, per D. Salvador Maria de Ory, assistit per D. Miquel Quetglas, prevere, a falta de cavaller eclesiàstic de la dita ordre i de les quatre ordres militars, essent condecorat amb les insígnies corresponents.

D. Antoni Blanes construí dins la vila d'Artà una casa, l'any 1867, introduint un estil de nova influència. Després, l'any 1925, fou casal de La Caixa Rural i, posteriorment, el Centre Social d'Artà.

Morí pel març de l'any 1884, als 64 anys, a Ciutat. Les seves despulles foren traslladades al cementeri d'Artà, una vegada construïda pel seu hereu la Capella i sepultures, l'any 1885.

ARTÀ I ELS ARTANENCS

IN

MEMORIAM...

Es llei de vida. Pausadament, però sense aturall el poble, la seva gent, muda: uns moren i altres neixen i la història és més història, més allisonadora del present. Gairebé no percebem aquest moviment imparabile fins que qualque persona especialment significada es mor. Fa pocs dies, en plena tardor, temps de canvi i renovació de la natura, moriren a Artà: Mateu Sancho Gayà, Bartomeu Carrió Gelabert i Maria Ginard Pascual. Tres bones persones que sofriren persecució per les seves idees. Ells formaren part del grups d'artanencs que en les primeres dècades d'aquest segle optaren per l'evolució històrica en persecució d'un canvi socio-econòmic que ara ens costa d'imaginar com era, aleshores, de radical: no esser pus "del senyor de...", sinó esser, simplement, en Mateu, en Tomeu, na Maria, amb el que això suposava d'esdevenir protagonista, amb dignitat, de la pròpia existència. Això que avui és una evidència fora de discussió, aleshores, era una gosadia extraordinàriament ariscada. Els fets ho demostren: jugaren i perderen. El joc passà de confrontació a guerra. Perdre va suposar encauar-se per protegir la vida, presó, estranyament, exili, sofriment, por. Per a altres, encara pitjor: la mort -violenta i recompensada?- al front de guerra o -sòrdida i desolada- a un descampat, baix d'una figuera.

Ganes d'oblidar. Qui ho hauria de desitjar més, que els qui pagaren la follia col·lectiva amb sang i patiment?. Però no els únics: també els qui després se n'avergonyiren i els qui, a més, se'n penediren.

A aquella follia l'hem d'oblidar, perquè la desterram del ventall d'alternatives de la convivència quotidiana; però no és sa oblidar les belles utopies que parlen de llibertat, de justícia, de sobirania de tots. Ni tampoc hem d'oblidar els qui, per haver sembrat aquestes utopies i volgut cultivar-se aquí, a Artà, patiren persecució, por, mort. Sobretot si dins aquesta repressió servaren fidelitat a aquells ideals tan nobles.

Els qui sabem aquesta odissea -molts, gràcies a Déu- pels relats d'ells, els derrotats, i per les històries dels vencedors, per la perspectiva que dona el pas del temps i el no haver participat en els fets, no només sentim la simpatia natural vers els perdedors, sinó que reconeixem en aquella generació el testimoni dels pioners d'idees avui tan admeses i tan inqüestionables com la participació, la democràcia, la convivència entre iguals, els drets de la persona, etc.

I això, com dèiem, va costar molt a molts. Sobretot a persones com Mateu Sancho Gayà, Bartomeu Carrió, Gelabert i Maria Ginard Pascual. En el moment del seu traspàs s'hi escau el record, la reflexió i el desig que haqin trobat la pau.

per J. Alzina, J. Morey i J. Sureda

Grup de Socialistes:

Darrera i d'esquerra a dreta:

Jaume Valent,
Perico Fornera,
Jaume Vell,
Sebastià Corona,
Llorenç Pintat,
Jaume Paieres.

Avant i d'esquerra a dreta:
Juan Llovetí,
Llorenç d'es Verger,
Llorenç Piris,,
Llorenç Boira,
Mateu Papa.

Avant- Jaume Vell.

BALL DE MATANCES

CONFRARIA DE S'ENDAVAL AMENT A V I S

Les participacions de la Loteria Nacional (de Nadal) nº 35.651 d'aquesta Confraria, per un error involuntari, diuen que corresponen al sorteig de dia 22 de desembre de 1.984, quan haurien de dir dia 21 de desembre de 1.984. Valgui la rectificació.

VIATGES
millor

G.A.T. 820

C/. Binicanel·la, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

OTOÑO - INVIERNO 84/85

NACIONAL

Combinado Las Palmas - Tenerife:	
7 noches, H. xxx, M/P	43.700.- pts.
Baqueira-Beret: desde	16.080.- pts.
Andorra: desde	10.200.- pts.
Circuito por Andalucía:	
7 días, H. xxx	31.300.- pts.

EUROPA

Frankfurt desde	43.400.- pts.
Londres desde	16.950.- pts.
París desde	24.850.- pts.
Austria desde	45.800.- pts.
Suiza desde	31.100.- pts.
Roma desde	36.900.- pts.

LARGAS DISTANCIAS

Nueva York desde	52.900.- pts.
Cuba desde	99.500.- pts.
Buenos Aires: ida y vuelta, sólo avión	139.715.- pts.
CIRCUITO Imperial de Lujo por Marruecos:	
9 días en H. xxxx y xxxxx, M/P por	48.200.- pts.
CIRCUITO Costa del Sol y Marruecos;	
9 días, H. xxx. M/P por	34.250.- pts.

PRECIOS ESPECIALES PARA GRUPOS, VIAJES DE NOVIOS Y TERCERA EDAD. CONSULTENOS Y LE ATENDEREMOS SIN COMPROMISO.

Joc de s'anallet

En mi última publicación en esta revista, "Ball de matances", decía que intentaría relatar algunos juegos de "matances".

Ahora que ya terminamos el verano, en el cual muchos de vosotros no habéis tenido tiempo de "leer", ya que estabais todo el tiempo posible en la playa, almacenando energías solares para todo el año, creo haber llegado el momento de intentar relatar los pasatiempos de nuestra juventud.

El juego que hoy nos ocupa, el "de S'Anallet" consistía en lo siguiente: Todos los participantes se sentaban en sendas sillas, formando un círculo, con las manos juntas y abiertas por la parte de arriba. En el centro había una persona de pie con las manos juntas llevando un anillo dentro. Al iniciarse iba pasando sus manos dentro de los que estaban sentados, uno a uno. En una dejaba caer el anillo. Daba unas cuantas vueltas pasando las manos dentro de las de los demás, aunque ya hubiera dejado el anillo, y al cabo de las cuales iba preguntando uno a uno "saps a von està s'anallet". A veces y para despistar solía preguntarlo al que lo tenía. El que lo adivinaba se levantaba para hacer la misma operación que había hecho el anterior, sentándose éste, en el sitio que dejaba vacío.

Como había chicos y chicas, algunas veces al hacer el cambio, algún chico se sentía a gusto con la compañera que tenía al lado y viceversa, y al preguntarles donde estaba "s'anallet", procuraban no adivinarlo para seguir al lado de la compañera (o compañero) que le había tocado, a veces empezando un flirteo, que en algunas ocasiones y al cabo de unos años, terminaba en boda.

Sé que ahora no hay tiempo para esos pasatiempos, pero si tenéis ocasión, probadlo que pasaréis un rato agradable.

Artà, Septiembre 84.- PERE CLARÉT

JORGE LLULL RIERA

Distribuidor y asistencia Técnica:

BOMBAS GUINARD S.A.

C/. Figueras, 29 ARTA

Tel. 56 21 18

Associació Premsa Forana

de Mallorca

PREMIS:

L'Associació de Premsa Forana de Mallorca, amb col·laboració i patrocini de la Caixa de Balears "Sa Nostra", convoca el Segon Concurs Periodístic "Associació de Premsa Forana de Mallorca" amb l'objectiu de premiar els millors treballs sobre temes d'actualitat a Mallorca. El concurs es regirà per les següents BASES:

1ª.- Els treballs que hi participin estaran escrits en llengua catalana.

2ª.- Els treballs s'hauran publicat, dins els terminis fixats, a qualsevol de les publicacions associades.

3ª.- Podran participar-hi tots els col·laboradors habituals de les publicacions.

4ª.- Per optar al premi, els treballs s'hauran d'haver publicat dins els següents terminis: des de dia 1 de maig de 1.984 fins a dia 30 d'abril de 1.985.

5ª.- Per optar al premi, l'autor del treball per mitjà del director de la publicació on hagi sortit a llum enviarà el retall del mateix per triplicat a nom de l'Associació de Premsa Forana, Carrer Princesa, 24. Sant Joan.

6ª.- El jurat es donarà a conèixer en el moment de la concessió dels premis i el seu veredicté serà inapel·lable.

7ª.- El veredicté es farà públic dins el mes de maig de 1.985. El lloc i el dia seran comunicats oportunament.

8ª.- L'Associació es compromet a editar els treballs premiats.

9ª.- Els premis que s'otorguen són els següents:

Tres premis de 30.000 ptes cada un.

Un d'ells tindrà un premi d'honor consistent en una escultura d'En Pere Pujol.

10ª.- Els participants es comprometen a acceptar aquestes Bases. Els membres del Jurat resoldran els casos que no hi estiguin prevists.

Racó del poeta

El puig cremat

Qualcú ha cremat el puig!
Ara és bru, i era maragda.

També fou lluent, argentat,
de bon mati amb la rosada;
blau, dins el fred de l'hivern,
quan la boira s'hi embullava...
Els dies llargs de l'estiu
les mans del sol el dauraven
i amb les pluges de tardor
omplia l'entorn de flaires.

Avui l'àmpit secular
mostra un holocaust que esglaia.
Sobre el terreny calcinat,
som miloques mascarades,
els arbres resten cruixits,
-braços negres, negres cames,-
desmanyotats esborrenys
damunt el lleng del celatge.
Cruels senyals d'identitat
de la nostra fauna humana.
Dolent vers de desencís
pel poema del paisatge.

Passarà de llis el vent
i, ja al tombant de la tarda,
no s'aixecaran clamors
que amb veus ancestrals ens parlin.
Les aus ja no trobaran
redós per al seu estatge
ni cobri on teixir el seu niu
per l'espès de les capçades.
No tendran pel seu sustent
silvestres fruits del boscatge,
tan sols hebles branquillons
per a piular el seu desànim.

Sabeu qui ha cremat el puig?
Ara és bru, i era maragda.

Joan Mesquida

Un sol
fi:
Mallorca.

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

ESPORTS

Portmany 0-Artà 0

Artà 3-Hospitalet 3

No acaba l'Artà d'aconseguir serenar-se i apuntillar el contrari, ja que pareix que els mals arbitratges s'han immiscuit dins la seva feina d'aconseguir salvar-se i també agradar al públic.

Després dels darrers resultats, molt esperançadors, l'Artà havia de poder guanyar el partit del darrer dia, però moltes circumstàncies varen influir per que no fos així.

Si en el camp del Portmany, la defensiva funcionà a la perfecció, enfront de l'Hospitalet, no varen saber en cap moment a on situar-se i decidiren jugar fort i asustar l'adversari, però l'àrbit i l'Hospitalet demostraren que ells també en sabien i va passar lo que havia de passar, la duresa va fer que se lesionàs en Mascaró i l'Artà quedàs sense Director en mig del camp, ja que n'Amer fa jugades espectaculars i després

desapereix del camp, se fa invisible.

Una cosa molt bona té l'Artà actual, i és la lluita, la brega dels seus integrants que amb una força física molt bona, sempre puguin pressionar al contrari i com succeí davant l'Eivissa, també a les postrimeries se poguès empatar un partit que s'havia posat molt difícil.

Es de destacar la lluita dels petits i valents jugadors (Martí -tocat per una forta entrada al primer temps- i d'en Vallespir, els altres jugadors haurien de donar més tranquil·litat o més rapidesa, però mos falta un autèntic ordenador. Tal vegada ara amb en "Rodri" (molt aplaudit en la seva incorporació) aconseguisquin millorar això.

Ja que enguany anam de sorpresa amb sorpresa, per què no guanyar a Maó?

MAYOL

¿ UNIO ?

Artà en aquests moments té una numerosa quantitat d'espectacles sportius, però també es veu que tots estan dissociats, i que tal volta seria hora de tractar d'unir-los, al manco, de cercar més col.laboració uns amb els altres.

Molt interessant seria el fer una taula rodona, i parlar d'aquest tema, a on cada Club, cada Associació pogués opinar i tractar d'unir-se tots i lluitar junts.

Tots lluiten pel seu sport, i també pel poble, però sona molt discordant que cadascú tenguí un nom diferent, que cadascú només sàpiga lo que ha fet el seu equip, i deixin lo demés. No seria millor tractar de donar-nos més informació, de recolçar-nos, d'explicar-nos els nostres objectius, les nostres deficiències i ajudar-nos?

de darrera hora...

ESCOLA DE PARES

El passat dilluns i en el saló d'actes del Col·legi Sant Bonaventura tengué començament la denominada "Escola de Pares", que organitzada per les A.P.A.S. dels col·legis de Sant Salvador i de Sant Bonaventura. Va ja pel tercer any.

La presentació fou feta pel coordinador, Gregori Mateu, que també xerrarà damunt Evolució del niñó. Nacer a la vida."

Després d'una sèrie d'aclariments, va exposar el programa d'aquest any, que a més de les citades xerrades/conferències, haurà taules rodones i uns cursets de "video" pels interessats.

Pel proper dia 3 de Desembre se té previst una altra xerrada i per Nadal se podrà utilitzar els serveis de "video".

Aprofitant la xerrada se digué que les portes estan obertes per tots aquells que vulguin consultar qualque aspecte educatiu del seu fill.

Altres resultats:

Alv. Santanyí 0 - Avance 7 (10-11)
Avance 3 - España 3 (17-11)

Inf. S. Jaime 4 - Avance 0 (10-11)
Avance 3 - Santanyí 2 (17-11)

Juv. (11-11) Jornada de descans
Artà 3 - Atco. Manacor 0 (18-11)

Penyes.- Ferrutx 3 - P. Orquidea 3 (10-11)
Bar Toni - Bellpuig (suspès)
Mingo 1 - Ferrutx 3 (17-11)
Bellpuig 5 - T. Boxer-1 (18-11)

BASQUET

Infantils: S. Salvador 45 - Sa Pobla 90
Campos 37 - S. Salvador 61

Seniors: Porreres 27 - S. Salvador 32
Bunyola 46 - S. Salvador 45

Goleadors:

3ª Nacional:
Mascaró 4 gols
Vallespir 3
Caldentey 2
Ferrer, Suárez, Amer,
i Serra 1.

JUVENILS:

Jordi i Riera 5 gols
Juani 3
Morey i Monserat 2
Mascaró J. 1 gol

SUSCRIBASE A "BELLPUIG"

Revista local de actualidad, que D.M., cumplirá el próximo año SUS BODAS DE PLATA.